

kat komp

INCVNABVLA

F

1446 -

min.

-1448

Insc. 1446 - 1448

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004790

Insc. 1446 - 1448

7. III. 5

Inven. 1448
6W. 2413

**Textus Libri De her-
menias Aristotelis.**

H. 1667 = BM. 642

proed Bantkerem signorana
de dyaetho 11465 . . . stato .

W. III. 33. c. *opravious rarin*

*z Porphyrius, Lea page
(Cp's Inven. 2872.
- Inven. 2875)*

S I R 18

BIBLIOTHECA
VNI. MAGELL.
CRACOVIENSIS

Primus Liber Perhermenias quod est de interpretatione Tres continet tractatus. Primus est prohemialis et clauditur vno Capitulo.

Primum oportet constituere. quid sit nomen et
quid verbum postea quid negatio et affirmatio
et enuntiatio et quid oratio. Sunt ergo ea que
sunt in voce earum que sunt in anima passionum note.
et ea que scribuntur eorum que sunt in voce. Et
quemadmodum nec littere omnibus sunt eedem. sic nec eedem voces.
Quorum autem he primorum voce sunt eedem omnibus passionibus anime sunt
Et quorum he similitudines sunt. res etiam eedem. Et de his quidem
dictum est in his que dicta sunt de anima. alterius enim hoc est negocii.
Est autem quemadmodum in anima aliquoties quidem intellectus sine vero vel
falso. aliquoties autem cum iam necesse est alteri hominum inesse. sic et in voce
circa propositionem et divisionem est veritas falsitasque. Nomina igitur et ipsa
verba consimilia sunt sine propositione vel divisione intellectui ut homo vel
album. quoniam non additur aliquid. neque enim adhuc verum vel falsum
est. Huius autem signum hoc est. hirco. ceruus enim significat aliquid. sed nondum
verum vel falsum. si vero esse vel non esse addatur. vel simpliciter vel secundum tempus.

Tractatus secundus de ipsa enuntiatione

titulus: principis ac partibus eius / quorum he capitula: primum est de nomine.

Primum est ergo vox significativa secundum placitum sine tempore cuius nulla
pars est significativa separata. In nomine enim quod est equus ferus
nihil ferus per se significat. quemadmodum in oratione que est equus ferus
At vero non quemadmodum in simplicibus nominibus sic se habet et in compositis
In illis enim nullo modo pars significativa est. in his autem vult quidem sed

A ij

Liber Primus

nulli⁹ separati est ut in eo quod est equifer⁹. Secundum placitum vero quoniam naturaliter nomen nihil est. sed quando sit nota *Na* designat et illiterati soni. ut ferarum quorum nihil est nomen. Non homo vero non est nomen. at vero nec positum nomen est quo illud oporteat appellari Neque enim oratio aut negatio est. sed sit nomen infinitum. Catonis autem vel catoni et quaecumque talia sunt non sunt nomina sed casus nominis. Barto autem eius in alijs est quidem eadem. sed differunt. quoniam cum est vel fuit vel erit est adiunctum. neque verum neque falsum est. nomen autem semper. ut catonis est vel non est. nondum enim aliud est neque verum dicit neque falsum.

Capitulum Secundum de Verbo

Verbum autem est quod significat tempus. cuius nulla pars extra nihil significat. et est spiritus eorum que de altero dicuntur nota. Dico autem quoniam consignificat ipsa. ut cursus quidem nomen est. currit vero verbum. consignificat enim nunc esse. Semper quod eorum que de altero dicuntur nota est. ut eorum que de subiecto dicuntur vel in subiecto sunt. Non currit vero et non laborat non verbum dico. Consignificat quidem tempus et semper de aliquo dicitur vel est. Differentie autem huic non est nomen positum sed infinitum verbum sit. quoniam similiter in quolibet est. vel quod est vel quod non est. Similiter autem vel currit vel curtebat non verbum est. sed casus verbi Differt autem a verbo. quoniam hoc quidem presens significat tempus illa vero quod complectitur. Ipsa quidem secundum se dicta verba nomina sunt. et significant aliquid. Constituit enim qui dicit mihi secum et qui audit quiescit. sed si est vel non est nondum significat. neque enim signum rei esse vel non esse. nec si hoc ipsum est purum dixeris ipsum quod est nihil

De hermenias

est. cōsignificat autē quandā ppositionē qm̄ sine ppositis nō est intelligere.

Capitulum Tertium de oratiōe

Ratio autē est vox significatiua cui⁹ partū aliq̄d significatiuū
separatim vt dictio nō vt affirmatio vel negatio. dico autē vt
hō significat aliq̄d. sed nō qm̄ est aut nō est sed erit vel affirmatio vel ne-
gatio vt si quid addat. sed nō vna nomis sillaba. nec in hoc quidē q̄ est
sorex rex significat. sed vox est nūc sola In duplicib⁹ vō significat quidē
sed nō s̄m se sed quēadmodū dictū est. Est autē oratio quidē om̄is signifi-
catiua non sicut instrumentū sed quemadmodū dictū est s̄m placitum.
Enunciatiua vero nō om̄is sed in qua verū vel falsum est. nō autem in
om̄ibus. vt de predicatio oratio quidē est sed neq̄ vera neq̄ falsa et cetera
quidem relinquuntur. Rethorice enim vel poetice conuenientior consi-
deratio est. Enunciatiua vero presentis speculationis est.

Capitulum Quartū de Enun-

ciatione Affirmatione et Negatione.

Et autē vna prima oratio enunciatiua. affirmatio deinde ne-
gatio Alie vero cōiunctiōe vne. necesse est autē om̄ez orationē
enunciatiua esse ex vbo vel ex casu verbi Item hois rationē si nō aut est
aut erit aut fuit aut aliq̄d hm̄ōi addat nōdū est oratio enunciatiua. quare
autē vnū quiddā est et nō multa aial gressibile bipes. neq̄ em̄ eo q̄ ppriū
dicunt vnū erit. est alterius hoc tractare negocij. Est autē oratio enūcia-
tiua que vnū de vna significat vel p̄iunctiōe vna. plures autē q̄ plura et
non vnū vel in cōiuncte. nomē ergo et verbū dictio sit sola. qm̄ nō dicere
sic aliquid significantem voce enunciare vel aliquo interrogante vel nō

A iij

Libet Primus

sed ipso proferente. Hanc autem hec quidem simplex est enuntiatio ut aliquid de aliquo vel aliquid ab aliquo. hec autem ex his puncta velut oratio quedam iam est proposita. Est autem simplex enuntiatio vox significatina de eo quod est aliquid vel non est quemadmodum tria sunt diuisa. Affirmatio vero est enuntiatio alicuius de aliquo. negatio vero enuntiatio alicuius ab aliquo.

Tractatus Tertius de passione

intrinsicca ipsius enuntiationis scilicet oppositione. Tria habet capitula: Primum est de oppositione secundum se.

Quoniam autem est enuntiare et quod est esse et quod non est esse. et quod est non esse. et quod non est non esse. et circa ea que sunt extra presens tempus. et quod quis affirmauerit negare. sicut omne contingit quod quis negauerit affirmare. quare manifestum est quod omni affirmationi est negatio opposita. et omni negationi affirmatio. et sic hic contradictio affirmatio et negatio opposita. dico autem opponi eiusdem de eodem non equiuoce. et quecumque cetera talium determinantur contra argumentorum sophisticas importunitates. Quoniam autem sunt hec quidem res vniuersalia illa vero singularia. dico autem vniuersale quod in pluribus natum est predicari. singulare vero quod non ut homo quidem vniuersale. plato vero eorum que sunt singularia. necesse est autem enuntiare quoniam inest aliquid aut non inest. aliquoties quidem eorum que sunt vniuersalia aliquotiens vero eorum que sunt singularia. si vero vniuersaliter enunciet in vniuersali quoniam est aut non est per se enuntiationes erunt. dico autem in vniuersali enuntiationem fieri vniuersalem. ut omnis homo albus est. nullus homo albus est. Quoniam autem in vniuersalibus non vniuersaliter non sunt per se que aut significantur esse esse contraria. dico autem non vniuersaliter enuntiare in his que sunt vniuersalia. ut est albus homo. non est albus homo. Cum enim

De hermenias

universale sit. non universaliter utitur enunciatione omnis namq; nō uni-
versale est sed qm̄ universaliter consignificat. In eo vero q; universale p̄-
dicatur id quod est universale predicari universaliter non est verū. nulla
enim affirmatio erit in qua de universali predicato universaliter predi-
cetur. ut omnis homo est omne animal. Opponi aut affirmationē ne-
gationi dico peradictorie que universaliter significat eidem que nō uni-
versaliter. ut ois homo alb⁹ est. quidā hō albus est. null⁹ hō alb⁹ est.

Caput scdm tractatus Tertij

de legibus propositionum oppositarum.

Contrarie vero universale affirmationē. et universale negati-
onem ut ois hō iust⁹ est. null⁹ hō iust⁹ est. quo circa quidē eas
impossibile est simul veras esse. his vō oppositas p̄tingit in eodē. ut nō
ois hō est alb⁹. et est quidā hō alb⁹. Quęcūq; igit peradictioes universa-
liū sunt universalis. necesse est alterā esse verā alterā esse falsam. et que-
cūq; in singularib⁹ sunt ut est socrates alb⁹. nō est socrates alb⁹. quecūq;
aut in vlib⁹ nō universaliter. nō sp̄ hec vā est illa vō falsa. si em̄ est ver⁹
dicere qm̄ est alb⁹ hō. et nō est alb⁹ hō. est hō pb⁹. nō est hō pb⁹. si em̄
curpis nō est pb⁹. et est hō pulcer. et nō est hō pulcer. si em̄ fedus nō est
pulcer. et si sit aliquid nō est Videtur aut subito incōveniēs esse idcirco.
qm̄ universaliter nō hō alb⁹ simul significare qm̄ nemo est alb⁹. hoc aut
neq; idē significat. neq; simul necessario Manifestū est aut qm̄ vna nega-
tio uni⁹ affirmationis est hoc em̄ idē oportet negare negationē qd̄ affir-
manit affirmatio et de eodē. vel de aliquo singulariū vel de aliquo uni-
versaliū. vel universaliter vel nō universaliter. Dico aut socrates albus

Liber Primus

est. socrates nō albus est. si autē aliud aliqđ vel de aliquo idē nō oppo-
nitur sed erit ab ea diuersa. huic vō que est oīs hō alb⁹ est peradicit illa
que dicit nō oīs hō albus est. illi vero que est aliquis hō alb⁹ est illa que
est nullus homo albus est. illi vero que est homo albus est illa que est nō
est homo alb⁹. Manifestū est ergo qm̄ vni negationi in vna affirmatio
opposita est Et qm̄ alie sunt perarie alie cōtradictorie et que sunt he di-
ctum et qm̄ nō oīs vera vel falsa contradictio et quare et quando vera
vel falsa. Vna autē est affirmatio et negatio. que vnū de vno significat
vel cū sit vniuersale vniuersaliter vel nō vniuersaliter. vt oīs hō alb⁹ est.
null⁹ hō alb⁹ est. est quidā hō alb⁹. si albū vnū significat. Si vō duob⁹
vnū nomē est positū ex quib⁹ nō fit vnū non est vna affirmatio. vt si
quis ponat hoc nomē tunica homini et equo. et dicat est tūica alba hic
non est vna affirmatio nec vna negatio. nihil em̄ differt hoc dicere qm̄
equ⁹ alb⁹ et est hō alb⁹ Si ergo he multa significant et sunt plures mani-
festū est qm̄ et prima multa vel nihil significāt neq; em̄ est aliqđ vnū hō et
equ⁹ quare nec in his necesse est hāc peradictionē fieri verā illā vō falsā.

Capitulum Tertium et Ulti- mum de quadam incidenti dubitatione.

Et his ergo que sunt et que facta sunt necesse est affirmatiōes
vel negatiōē verā vel falsam esse. In vniuersalib⁹ quidē vni-
uersaliter semp quidē hanc verā illā vero falsam. et in his que sunt sin-
gula quemadmodū dictū est in his vero que in vniuersalib⁹ nō vniuersa-
liter dicuntur nō est necesse. dictū est autē et de his. In singularib⁹ vero
et futuris nō sūt. nam vero si oīs affirmatio vel negatio vera vel falsa

De hermenias

est et omne necesse est vel esse vel non esse si his quidem dicat futurum aliquid ille vero non dicat hoc idem ipsum manifestum est quoniam necesse est verum dicere alterum ipsorum si omnis affirmatio vera vel falsa est. utraque enim non erit simul in talibus. nam si verum est dicere quoniam album est vel album non est. necesse est esse album vel album non esse. et si est album vel non album verum est negare vel affirmare. et si non est mentitur. et si mentitur non est. quare necesse est aut affirmationem aut negationem veram esse. nihil ergo neque est neque fit nec casu nec utrumlibet nec erit nec non erit. sed ex necessitate omnia et non utrumlibet. aut enim qui dicit verum est aut qui negat. sicut enim vel fieret vel non fieret utrumlibet enim nihil magis sic vel non sic habet vel habebit. Amplius si est album nunc vix erat dicere primo quoniam erit album. quare si fuit verum dicere quodlibet eorum que facta sunt quoniam erit. quod si si vix est dicere quoniam est aut erit. non potest hoc non esse vel non futurum esse. quod autem non potest non fieri impossibile est non fieri. omnia ergo que futura sunt necesse est fieri. nihil igitur utrumlibet nec casu erit. nam si casu. non ex necessitate. At vero nec quoniam neutrum est vix contingit dicere ut quoniam neque erit neque non erit. Primum enim cum sit affirmatio falsa erit negatio non vera. et cum hec falsa contingit affirmationem esse non veram. adhuc si verum est dicere quoniam est album et magnum oportet utrumque esse. si vero erit cras: oportet esse cras. Si autem neque erit neque non erit. non est utrumlibet. ut est navale bellum. oportet enim neque fieri navale bellum neque non fieri. Que ergo contingunt in convenientia hec sunt et alia huiusmodi. si omnis affirmatio et negatio vel in his que in universalibus dicuntur universaliter vel in his que sunt singularia necesse est oppositarum hanc esse veram illam vero falsam. nihil ad utrumlibet in his que sunt sed omnia esse vel fieri

Liber Primus

ex necessitate. quare nō oportebit neq; consiliari neq; negociari. quoniam
si hoc facim⁹ erit. si vero hoc nō erit. Nihil em̄ phibet in millesimū annū
hunc quidē dicere hoc futurū esse hunc vero nō dicere. quare ex necessi-
tate esse quodlibet eorū verū erit dicere tūc atvero nec hoc differt si aliq;⁹
dixerit negationē vel nō dixerit. Manifestū est em̄ q; sic se habeat res vel
si hic quidē affirmaverit ille vō negaverit. nō em̄ ppter affirmare vel
negare erit vel non erit nec in millesimū magis annū quam in quācolibet
tempe. Quare si in om̄i tpe sic se habebit ut cum vnū vere dicat⁹ necesse
est hoc fieri. et vnūq;⁹ eorū que sunt sic se habere ut ex necessitate fiat.
quando enim vere dicit quis quoniam erit nō potest non fieri. et q; factū
est verum erat dicere semp quoniam erit. Et si nō sunt possibilis videmur
enim esse principia futurorum. et ab eo q; cōsiliamur atq; agimus aliq;⁹
Et quoniam om̄ino est in his que semper non actu sunt esse possibile ve
in quib;⁹ utrūq;⁹ ptingit et esse et nō esse. quare fieri et nō fieri. Et multa
nobis manifesta sunt sic se habētia ut qm̄ hanc vestē possibile est incidi et
nō incidit. sed prius extertur. sicut autē et nō incidit possibile est nō enim
possibile esset eaz exteri nisi esset possibile non incidit. quare et in alijs fu-
turis que sūm potentiā dicuntur hmodi. Manifestū est qm̄ non omnia ex
necessitate vel sunt vel sunt sed alia quidem vtrumlibet et non magis
vel affirmatio vel negatio vera erit. alia vero magis quidē in pluribus
alter sed ptingit fieri alterū. alter vero minime. Tgit esse q; est qm̄ est. et
nō esse q; nō est quādo nō est necesse est. sed nō om̄e q; est necesse est esse.
sed q; nō est necesse est nō esse. non em̄ idem est om̄e quādo est esse necessa-
rio q; est q; simpliciter est esse ex necessitate. Similiter autē et in eo q; nō

De hermenias

est. et in peradictiōe eadē ratio est. esse quidē vel nō esse omne necesse est. et futurū esse vel nō futurū esse. nō tū diuidentē dicere alterz necessario. Dico autē necesse est quidē futurz cras bellū nauale vel nō esse futurū. sed non. cras bellū nauale futurz esse necesse est vel nō futurz esse. futurū autē esse vel non esse necesse est. quare quoniam similiter orationes vere sunt quēadmodū et res manifestū quoniā quecumq; sic se habent et vt vtranz sunt et contraria eorum cōtingere queant necesse est similiter se habere et peradictiōē q̄ contingit in his que nō sunt per se et nō semper nō sunt. horum enim necesse est quidem alteram partem contradictionis veram esse vel falsam. non autē hoc aut illud sed vtrūlibet et magis quidē veraz alterā non tamē iam verā vel falsam. quare manifestum est qm̄ nō est necesse oīs affirmatiōis vel negationis oppositaz hanc quidē verā esse illā vero falsam esse neq; eū quēadmodū in his que sunt sic se habet ⁊ in his que non sunt possibilib⁹ tamē esse vel nō esse. si quēadmodū dictū est.

Liber Secundus De hermenias Tres

continet tractatus. Primus est de propositiōibus de inesse quo ad earū consequentiās. Et habet duo capitula: Primum est de consequentijs propositiōnum in quibus predicatur vnum de vno.

Quoniam autē est de aliquo affirmatio significās aliqd̄ hoc autē est nomē vel innomiabile vnū autē oportz esse et de vno hoc q̄ est in affirmatiōe nomē autem dictum et innomiabile nō hō nomē quidem non dico sed infinitum nomen. vnum enim quodammodo significat infinitum quemadmoduz et nō currit nō

Liber Secundus

verbū sed infinitū verbū erit omnis affirmatio vel ex nomie et verbo vel
ex infinito nomie et verbo preter verbū em nulla affirmatio vel negati
onē . est aut vel fuit vel erit et quecumq; alia hmōi sunt verba ex his que
sunt posita . cōsignificāt em eps . quare prima est affirmatio et negatio .
est homo nō est hō . deinde est nō hō . non est nō hō . Rursus est omnis hō
nō est omnis hō . est omnis nō hō . nō est omnis nō hō . et in extrinsecis tem
poribus eadē ratio est . Quādo aut est terciū adiacēs pōdicatur duplici
ter dicitur oppositiōes . dico aut dico aut ut est iust⁹ homo est terciū
adiacēs nomie vel verbū in affirmatiōe . quare quatuor: iste erūt quaz due
quidē ad affirmatiōē et negatiōē sese habent s̄m consequentiā ut pri
uationes . due vero minime . dico aut quoniā est aut iusto adiacebit aut
nō iusto . quare etiā negatiōes quatuor: sunt Intelligimur vero qđ dicit̄
ex his que subscripta sunt . est iustus homo huius negatio est non est iust⁹
homo . est nō iustus homo . non est nō iustus hō . est enim in hoc loco et
non est iusto et nō iusto adiacebit hoc igitur quēadmodū in resulcorūis
dicum est sic sunt disposita . Similiter aut se habet et si vniversalis no
minis sit affirmatio . ut omnis homo est iustus nō omnis homo est iustus .
omnis homo est nō iust⁹ non omnis homo est nō iustus . sed non similiter
angulares cōtingit veras esse ptingit aliquādo he igit̄ due opposite sunt .
Alie aut ad qđ est non hō quasi ad subiectū aliqđ additum . ut est iustus
non hō nō est iust⁹ nō hō . est nō iustus nō hō . nō est non iust⁹ non ho
mo magis aut plures his nō erunt oppositiōes he aut extra illas ipse s̄m
se erunt ut nomie vtentes eo qđ est non homo In his vero in quib⁹ est nō
cōuenit . ut in eo qđ est currere vel ambulare idē faciūt sic posita . ac si est

De hermenias

Phil. 109. adderetur ut est currit omnis hō non currit omnis homo . currit omnis nō
homo . non currit omnis nō homo . Nō em̄ dicendū est nō omnis homo sed
non negatio ad id qđ est homo addenda est . Omnis em̄ nō vniversaliter sig-
nificat sed quoniā vniversaliter . Manifestū est autem ex eo qđ est currit
hō . nō currit homo , currit nō homo . nō currit nō homo hec em̄ ab his
differunt eo qđ non vniversaliter sunt quare omnis vel null⁹ nihil aliud
significant nisi qm̄ vniversaliter de homie vel affirmāt vel negant . ergo
et cetera eadem oportet opponi . Quoniā vero negatio pertraria est ei que
est . omne animal est iustū . illa que significat quoniā nullū aīal est iustum .
he quidē manifestū est quoniā nunq̄ vere erunt neq̄ simul . neq̄ in eodem
ipso . his vero opposite erūt aliqñ . ut nō omne aīal iustū est aliqđ animal
iustū est Sequitur vero illā quidē que null⁹ est homo iustus . illā que est
omnis homo nō iustus est . illā vero que est est aliquis iust⁹ hō . opposita
quoniā non omnis homo est non iustus necesse est em̄ esse aliqđ . Mani-
festum est autē quoniā et iam in singularib⁹ si est ver⁹ interrogatū negare
quoniā et affirmare verū est . ut putas ne socrates sapiens est nō . socra-
tes igit̄ nō sapiēs est In vniversalib⁹ vō nō est . vera que similiter dicit̄ .
vera autē est negatio . ut putas ne omnis homo sapiens est . nō igitur omnis
homo nō sapiens est . hoc falsum est . sed non igitur omnis hō sapiēs est
vera est . hec autē opposita est illa vero cōtrariā Que vero sim indefinita
construacētes nomina vel verba ut in eo qđ est . nō hō non iustus quēad-
modū negatiōes sine noīe vel verbo esse videbūt sed nō sunt . simp em̄
verā vel falsam negatiōē esse necesse est . Qui vero dixit nō homo nihil
magis de homie sed etiā minus ver⁹ vel falsus fuit si nō aliquid addatur .

Liber Secundus

significat enim est ois non hō iustus nulli illarū idem. nec huic negatio op-
posita ea que est non est ois non hō iustus illa vero que est omīs non iustū
non hō. illa que est nullus iustus nō homo idem significat. Transposita
vero nomina vel verba idē significant. ut albus hō et homo albus. Et
si hoc nō est eiusdem multe erūt negatiōes. sed ostensum est quā vna vni⁹
est. ei⁹ em̄ que est. est alb⁹ hō. negatio est. nō est alb⁹ hō. ei⁹ vō que est.
est hō alb⁹. si nō eadē est ei que est. est alb⁹ hō. erit negatio v̄ ea que est.
nō est nō homo alb⁹. vel ea que est. nō est alb⁹ hō. sed altera quidē est ne-
gatio eius que est. est non hō albus. alia vero ei⁹ que est. est hō albus.
quare erunt due vni⁹. Quoniam igitur trāpositio in nomine vel ver-
bo eadem erit affirmatio vel negatio manifestum est.

Capitulū scđm de cōsequentis

ppositionū in quib⁹ predicat vñū de plurib⁹ vel plura de vno
Quero vñū de pluribus vel plura de vno affirmare vel negare.
si non est vnum de pluribus nō est affirmatio vel negatio vna
Dico autē vnum si vñū nomen sit positū. nō sit autem vñū ex illis. ut hō
est fortasse et animal et mansuetū et bipes. sed ex his vñū fit. ex albo autē
et homine et ambulare nō sit vnum. Quare nō si vnum aliquid de his
affirmet aliquis nō erit affirmatio vna. sed vox quidem vna. affirma-
tiones vero multe. nec si de vno ista. sed similiter plures. Si ergo diale-
tica interrogatio respōsiōis est petitiō. vel ppositiōis vel alteri⁹ partis
p̄radictionis. ppositiō vero vni⁹ p̄radictiōis h̄mōi interrogatiōi nō
erit vna respōsiō ad hoc. nec vna interrogatiō. nec si sit vera. Dictū est
autē de his in topicis. Similiter autē manifestū est quā nec hoc ipsum quiddā

De hermenias

Dyaletica est interrogatio . ut si quis dicat . quid est animal . oportet ex interrogations dyaletica veram vellet partem per adiectivis eligere . quare oportet interrogacionem determinare utrum hoc animal sit homo an non . Quando vero hic quidem predicatur proposita ut unde sit omne predicamentum eorum que extra predicantur . alia vero non que differentia est . De homine vero verum est dicere et extra animal et extra bipes . et ut unum et hominem et album et hoc ut unum . sed non si citharedus et bonus et iam citharedus . Si enim quoniam alcerum dicitur et utrumque dicitur multa inconuenientia erunt . De homine enim et homines vere dicere et album Quare et hominem rursus et album si et album et homines quando erit homo albus . homo albus et hoc in infinitum . Et rursus musicus albus ambulans et hec eadem frequenter implicita Amplius si socrates est et erit socrates homo et bipes et homo bipes Quia ergo si quis ponat proplexiones simpliciter fieri plurima inconuenientia contingere manifestum est . quemadmodum ponendum nunc dicemus . Eorum igitur que predicantur . et de quibus predicantur quecumque sunt accidens dicuntur vel de eodem vel alterum de altero . hec non erunt unum Ut homo albus est et musicus . sed non est idem musicus et albus . Accidentia enim sunt utraque idem . nec si album . nec si album et musicum verum est dicere . Erunt album musicum unum aliquid . sunt enim accidens musicum album . quare non erit album musicum . Quocirca nec citharedus bonus simpliciter sed animal bipes . non enim sunt accidens Amplius nec quecumque insunt in alio quare neque album frequenter neque homo . homo animal vel bipes Insunt enim in homine animal et bipes . Verum autem dicere de aliquo et simpliciter ut quendam hominem . hominem . aut quendam homines album . Non autem semper sed quando in adiecto quidem aliquid oppositum

Liber Secundus

inest. que cōsequitur cōtradictio nō verū sed falsum est. ut hominē mor-
tū hominē dicere. Quādo autē nō inest verū. vel etiā quādo inest semp-
falsam. quā vero nō inest. nō semp verū est. ut homer⁹ est aliqd ut poeta. nō
ergo et iam est ac non. sū accidēs enim predicatur esse de homero. quā
inest ei poeta. sed nō scdm se predicatur de homero quoniam est. Quare
in quāviscunq; predicamētis neq; cōtrarietas aliqua aut vlla oppositio
inest si diffinitiones pro noib⁹ predicātur. et sū se possunt et sū accidēs.
In his etiā simpliciter vez erit q; nō est quā opinabile est nō est verū di-
cere aliquid esse. opinto em̄ eius nō est quā est sed quoniam non est.

Tractatus Secundus de propo-

sitionib⁹ modalib⁹ q; ad eaz oppositōes. psequētiās et equi-
pollētiās Tria hz capitula: Primū est de oppōne modalū.

Is vero determinatis pspiciēdū est quēadmodū sese habēt affir-
matōes et negatōes ad se inuicē. hec scilicet q; sunt de possibī-
le esse et nō possibile esse et contingēt et possibī et necessario. he ha-
bent em̄ alias dubitationes. nam si eorū que cōplectunt ille sibi inuicem
oppositē sunt cōtradictōes quecunq; sū esse vel non esse disponuntur.
ut est que est esse hominē negatio est nō esse hominē. nō autē ea que est esse
non hominē. et eius que est esse albū hominē. ea que est non esse albus
hominē. non autē que est esse non albū hominē. Si enim de omnibus
aut dicitio est aut negatio vera. cum lignum falsum sit dicere esse album
hominē. erit vez de eo dicere esse albū hoiez. Q; si hoc mō et quāviscūq;
esse non additur idem facit quod proesse dicitur. ut ei⁹ que est ambulat
homo. negatio nō est ea que est ambulat non hō sed ea q; est. non ambu-
lat hō. Nihil em̄ differt dicere hoiez ambulare vel hoiez ambulante esse.

De hermenias

Quare si hoc modo in omnibus, et eius quod est possibile esse, negatio est possibile non esse, non ea quod est non possibile esse. Videtur autem idem possibile et esse et non esse, quod enim quod est possibile dividi vel ambulare et non ambulare et non dividi possibile est. Ratio autem est, quoniam omne quod sic possibile est, non simpliciter in actu est, quare et inest iam negatio. Potest igitur et non ambulare, quod est ambulare, et non dividi quod est dividi, et non videri quod est visibile. Atvero impossibile est de eodem veras esse oppositas dictiones, non erit igitur negatio contingit enim unum ex his aut idem dicere et negare simul de eodem, aut non simpliciter esse vel non esse que apponunt fieri affirmaciones et negaciones. Si ergo illud impossibile est hoc erit magis eligendum. Est igitur negatio eius que est possibile esse ea que est non possibile esse, eadem quoque ratio est et in eo quod est contingens esse, etiam eius negatio est non contingens esse, et in alijs quoque sibi modo, ut in necessario et impossibili. Siunt enim in illis quemadmodum esse et non esse apponunt subiecte vero res hoc quidem album, illud vero homo, eodem quoque modo hoc loco esse et non esse quidem subiectum fit, contingere vero et non contingere appositiones determinantes quemadmodum in illis esse veritatem. Eius que est possibile non esse, negatio est non possibile non esse, non enim contradiciones sibi invicem sunt homines, possibile est esse et possibile est non esse. Quare et sequuntur sese invicem videbuntur. Idem enim est possibile esse et non esse, sed possibile est esse et non possibile est esse nunquam simul sunt vere opponunt enim. Atvero possibile est non esse, et non possibile non esse, nunquam simul sunt. Si autem eius quod est necessarium est esse negatio est non ea que est necessarium est non esse sed non necessarium est esse eius vero que est necessarium non esse, ea quod est non necessarium non esse et eius quod est impossibile esse non ea quod est impossibile non esse.

Biij

Liber Secundus

sed nō impossibile esse. ei⁹ vero que est impossibile esse. ea que est nō im-
possibile nō esse. Et vniuersaliter quēadmodū dictū est. esse quidē et nō
esse oportet ponere quēadmodū substantia. negationē vero. et affirmatio-
nē hec facientē ad vnū et determinatio ad modū apponere. et has putare
oportet oppositas dicitōes et negatōes. possibile et nō possibile. contingēs. et
nō contingēs. impossibile nō impossibile. necessariū nō necēariū. verū nō verū

Capitulū scđm de cōsequentijs

et equipollentijs propositionum modalium.

Cōsequentie vero sū ordinē fiunt ab imponētib⁹. illi em̄ que
est possibile esse. illa que est contingēs esse. et hec illi cōuertit. et ea que est
nō impossibile est esse et nō necēariū est esse. Illi vero que est possibile
nō esse. et contingit nō esse ea que est nō necesse nō esse. et nō impossibile
nō esse Illi vero que est nō possibile. est esse et nō contingit esse illa que est
impossibile est esse et necesse est non esse. Isti vō que est nō possibile est
nō esse et nō contingēs est nō esse. illa q̄ est impossibile est nō esse et necesse
est esse. Considerent autē ex subscriptione quēadmodū dicimus Possibile
est esse. contingit esse. non impossibile est esse. nō necesse est esse. Possi-
bile est nō esse. contingit nō esse. nō impossibile est nō esse. non necesse est
nō esse Non possibile est esse. nō contingit esse. impossibile est esse necesse
est non esse Non possibile est nō esse. nō contingit non esse. impossibile est
nō esse. necesse est nō esse. Ergo possibile et nō impossibile illd qđ est cō-
tingens et possibile et nō contingens et non possibile sequuntur quidem
peradictorie sed cōuersim. illud em̄ qđ possibile esse negatio hui⁹ scilicet
impossibile sequitur negationi vero affirmatio. Illud em̄ quod est non

10

De hermenias

possibile esse. illud quod est impossibile esse. Affirmatio enim est impossibile esse. negatio vero non possibile. necessarium vero quemadmodum sit considerandum est. Manifestum est autem quoniam non eodem modo sed contrarie sequuntur contradictione sunt que extra. non enim negatio eius que est necesse non esse. non necesse est esse. contingit enim veras esse in eodem vtraque. Quod enim est necessarium non esse. non est necessarium esse. causa autem est cur non sequitur. Similiter ceteris quoniam contrarie est esse impossibile necessario redditur idem valens. nam si impossibile est esse. necesse est hoc non esse sed non impossibile est hoc non esse. hoc necessarium est esse. At vero impossibile est sic poni necessarium contradictione non quod necessarium est esse. possibile est esse. nam si non est. negatio sequitur. necesse est autem aut dicere aut negare. quare si non possibile est esse impossibile est esse. quod est necesse esse. quod est inconueniens. At vero illud quod est possibile est esse non impossibile esse. esse sequitur hoc vero illud quod est non necessarium esse. quare contingit quod est necessarium esse non necessarium esse quod est inconueniens. At vero neque necessarium esse sequitur possibile esse neque necessarium non esse. Illi enim contingit vtraque accidere horum enim vtriuslibet verum fuerit. non erunt illa vna simul enim possibile esse et non esse. Si vero necesse est esse vel non esse. non erunt possibile vtraque. Relinquitur ergo non necessarium est non esse. et quod est possibile esse hoc enim verum est et de necesse est non esse. Hec enim fit contradictione eius que sequitur non possibile esse illud enim sequitur hoc quod est impossibile esse et necesse non esse. cuius negatio est non necesse non esse. sequuntur et hee contradictiones secundum predictum modum. et nihil impossibile contingit sic positum.

Capitulum Tertium dans so

solutionem cuiusdam dubitationis.

Liber Secundus

Obitabit autem aliquis si illud quod est necessarium esse possibile
sequitur. nam si non sequitur contradictio sequitur. non possibile.
et si quis non hanc esse dicat contradictionem necesse est dicere possibile non esse.
sed utraq; false sunt de necesse est esse. Alio tunc idem videtur esse possi-
bile incidi et non incidi. et esse et non esse. quare quod erit necesse esse et prin-
cipium non esse hoc autem falsum est. Manifestum est autem quoniam nunc omne possibile esse
vel ambulare ad opposita valet sed est in quibus non sit verum et principium
quidem in his que non sunt ratione possunt. ut ignis calefactibilis. et hanc vim
irrationabilem. Ergo sunt ratione potestates ipse eadem plurimorum etiam contrariorum.
sunt. irrationales vero non omnes. sed quemadmodum dictum est ignem non esse
possibile non calefacere. nec quecumque alia semper agunt. alia vero possunt
et sunt irrationales potestates simul opposita quedam. Sed hoc ideo dictum
est quoniam non omnis potestas oppositorum est. nec quecumque sub eadem specie dicuntur.
Quedam vero potestates equivoce sunt. Possibile enim non simpliciter di-
citur. sed hoc quidem quoniam verum est ut in actu. Ut possibile est ambulare quoniam
ambulat. et omnino possibile est esse quoniam iam est aliquid actu. illud vero quod de
possibile illud quod forsitan ager ut possibile est ambulare quoniam ambulabit.
et hoc quidem in mobilibus solis est potestas. illa vero in immobilibus.
In utrisque vero verum est dicere non impossibile esse ambulare. et quod ambu-
lat iam et agit et ambulabile. hoc ergo possibile non est verum de necessario
simpliciter dicere. alterum autem verum est. Quare quoniam parte universalem se-
quitur illud quod ex necessitate est consequitur posse esse. sed non omnino. Sed
est quidem fortasse principium quod necessarium est et quod non necessarium omnino vel
esse vel non esse. et alia quemadmodum horum consequentia considerare oportet.

De hermenias

Manifestum est autem ex his que dicta sunt quoniam quidem ex necessitate est secundum actum est quare si priora sunt sempiterna et que actu sunt. priora sunt his que potestate. et hec quidem sine potestate actu sunt. ut prime substantie. alia vero sunt actu cum possibilitate que natura priora sunt. tpe vero posteriora. alia vero nunquam sunt sed potestate solum.

Tractatus tertius de contrarietate enunciationum unde sic sumenda unico clauditur capitulo.

Primum autem contraria est affirmatio negationi et oratio orationi que dicitur quoniam omnis homo iustus est. ei que est nullus homo iustus est. an omnis homo iustus est ei que est omnis homo iustus est. Callias iustus est. callias iustus non est. callias iniustus est que harum contraria est vera. si ea que sunt in voce sequuntur ea que sunt in anima. illic enim contraria est oppositio contrarij. ut omnis homo iustus. ei que est omnis homo iniustus. et in his que sunt in voce affectionibus necesse est similiter se habere. quod si neque illic contrarij oppositio contraria est. nec affirmatio affirmationi contraria est. sed ea que est dicta negatio. Quare considerandum est cui opinatio vera false opinioni contraria est. utrum negationi aut certe ei que contrarium esse opinatur. Dico autem hoc modo est quedam opinatio vera boni quam bonum est. alia vero est falsa quam non bonum est. alia vero falsa quam bonum malum est que harum contraria est vere si est una secundum quam contraria. Nam arbitratu contrarias opiniones definiti in eo quod contrarij sunt falsum est boni autem quam bonum est. et mali quoniam malum eadem fortasse opinio est et vera. siue plures siue una sit. Et sunt autem contrarie. sed non in eo quod contrarij sunt contrarie sunt. sed magis eo quod profertur contrarie.

Liber Secundus

Si ergo boni opinio quoniam bonum est. est aut quoniam non bonum est. quoniam
vero aliud aliquod est quod non est neque potest esse aliter quidem nulla op-
pinanda neque quecumque esse quod non est opinatur. neque quecumque non esse
quod est. Infinite enim uterque sunt. et quecumque opinatur esse quod non est. et
quecumque non esse quod est In quibus est prima falsa. hec autem ex his ex quibus
sunt generatides. ex oppositis vero generatides. quare etiam fallacia Si
ergo quod bonum est bonum est. et non est malum. et hoc quidem secundum se illud vero
sibi accidens. Accidit enim hoc malum non esse. magis autem in uno quodque est
vera que est sibi se vera et etiam falsa sicut et vera Ergo ea que est quoniam
non est bonum quod bonum est sibi se consistens falsa est. illa vero que est quoniam malum
est sibi accidens Quare magis erit falsa de bono ea que est negatidis opinio
quam ea que est contraria. Falsus est autem magis circa singula que habent con-
traria opinionem. Contraria enim sunt eorum que plurimum circa idem differunt
quod si harum contraria est altera vero magis contradictionis contraria
manifestum est quoniam hec erit contraria. Illa vero que est quoniam malum
est quod est bonum implicita est. Etiam quoniam non bonum est. necesse est.
sibi ipsum opinari. Amplius si enim in alijs similiter oportet se habere. et hoc
videtur bene esse dictum. aut enim ubique ea que est pertradictidis. aut nusquam.
Quibus vero non est contrarium. de his quidem est falsa ea que est vere opi-
posita ut hominem non putas hominem falsus est. Si ergo he contrarie sunt.
et ille alie sunt pertradictides. Amplius similiter sese habet boni quoniam
bonum est. et non boni quoniam non bonum est. et super has boni quoniam non bonum est
et non boni quoniam bonum est. Illi ergo que est non boni quoniam non bonum.
et vere opinionem que est contraria. Non enim ea que dicit quoniam malum est. simul

Perihermenias

em aliquādo erūt vere. nunq̄ em vera contraria est Est em q̄dam non bonū malū. quare p̄tingit simul esse veras. Atvero vere illa que est non malū est. Simul em hec et erūt relinquit ergo ei que est nō boni qm̄ non bonū est p̄traria. ea que est nō boni qm̄ bonū est Quare et ei que est boni qm̄ bonū. ea que est boni qm̄ nō bonū est. Manifestum est ergo qm̄ nihil vterq̄ nec si vniuersaliter ponam⁹ affirmationē. huic em vlis negatio p̄traria erit vt opinioni que opinat̄. qm̄ om̄e qd̄ est bonū. bonum est. ea que est quoniā nihil eoz que bona sunt bene est. nam ea que est boni qm̄ bonum est si vniuersaliter sit bonum eadem est que oppinatur quicquid bonum est qm̄ bonum est. Similiter aut̄ et in nō bono. Quare si in opinione sic se hz. sunt aut̄ que sunt in voce affirmatiōes et negatiōes voce eoz que sunt in anima. Manifestū est qm̄ etiā affirmatiōi p̄traria quidē est negatio. circa idē vlis vt ei que est qm̄ om̄e bonū bonū est. et qm̄ ois homo bon⁹ ea que est vel nullū vel nullus contradictorie aut̄ aut nō ois aut nō om̄e. Manifestū est aut̄ quoniā et verā vere nō cōtingit esse cōtrarium nec opinionē nec contradictionē. Contraria em̄ sunt que circa idem opposita sunt. circa idem autē contingit verū dicere eundē. simul autem non contingit eidem inesse contraria.

Finis libri Perihermenias qui a nostris de Interpretatiōe siue elocutiōe incutatur.

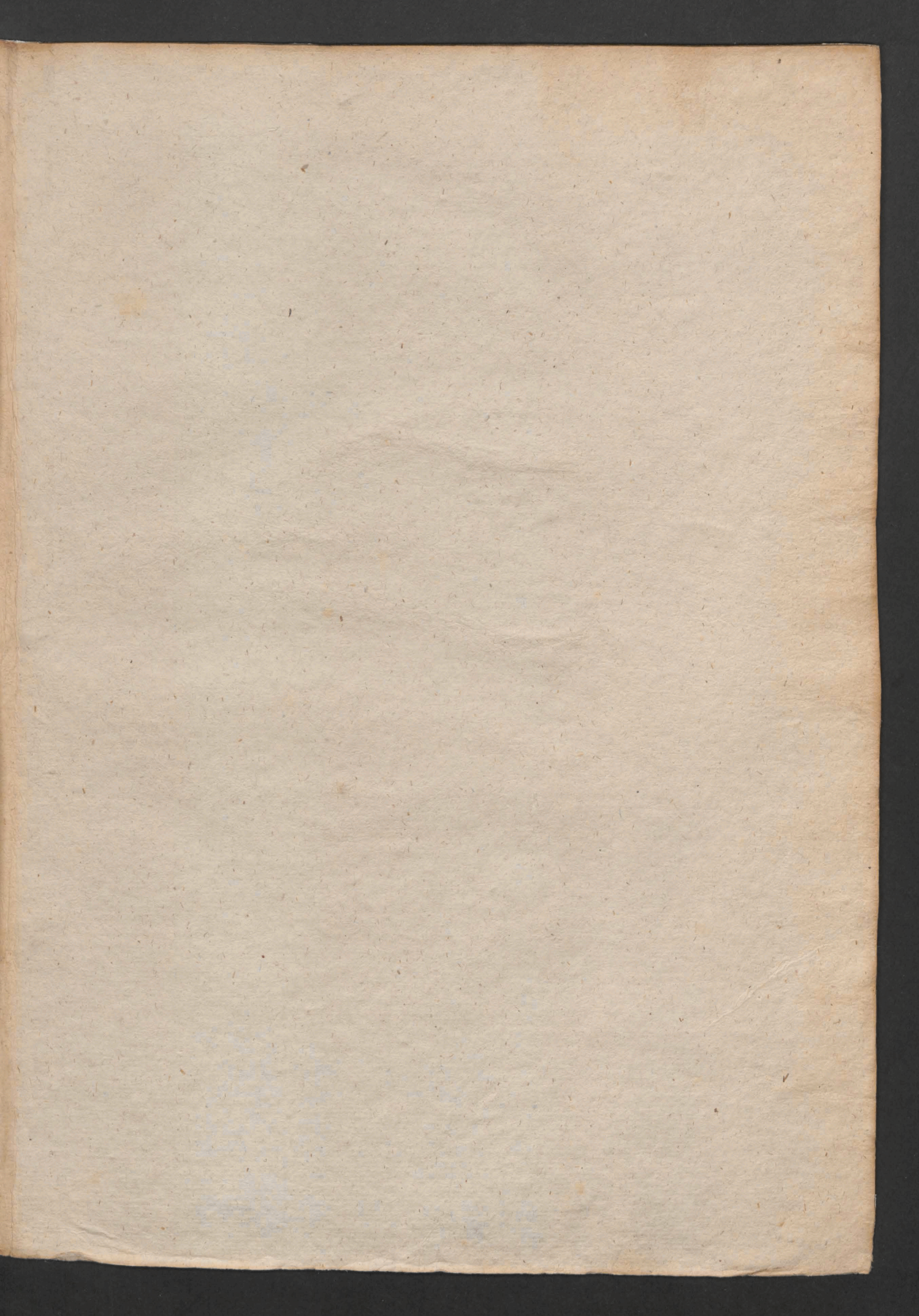
Epistola

Faint, mostly illegible Latin text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint Latin text at the bottom of the page, possibly a signature or a reference.

Marius

DE RE PUBLICA

LIBER I

DE LEGIBUS

DE OFFICIIS

DE SENATU

DE CIVITATE

DE VILLO